

# РЕШЕНИЕ

№ 3518

гр. София, 03.02.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав**, в публично заседание на 15.01.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Светлана Димитрова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11598** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК). във връзка чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) .

Образувано е по жалба А. Т. М., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 11313/29.10.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са наведени оплаквания, че административният акт/АА/ е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Счита, че АА е постановен в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Излагат се доводи, че анализът на изложената в решението обстановка в С. е формален и не кореспондира с личната му бежанска история. Счита, че са налице основателни опасения за живота и сигурността му, както и че ще бъде преследван ако бъде върнат в С.. Излага доводи, че в АА не са обсъдени всички факти и обстоятелства и не е съобразил връзката между конкретното му местоживее с общата обстановка в С.. Моли решението да бъде отменено със законните последици от това.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият редовно призован, не се явява, представлява се от назначения от съда служебен защитник адв. А. П., която поддържа жалбата. Представя онлайн публикации. Моли да бъде върната

преписката за да може по-задълбочено административния орган/АО/ да извърши проверка за областта Р., където живее жалбоподателя.

Ответникът, председателят на ДАБ, редовно призован, представлява се от ст. юрк. Г., която оспорва жалбата. Представя справка от 14.01.2024 г., като моли да бъде потвърден оспорения АА, т.к. лицето не отговаря на условията на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли да бъде потвърдено решението на председателя на ДАБ, съответно да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба, рег. № УП6835/29.07.2024 г. (л. 53) за международна закрила, подадена от жалбоподателя до ДАБ при МС. На същия ден е съставен регистрационен лист (л. 51), в който е отразено, че кандидатът е гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Р., с постоянен адрес: Л., [населено място], арабин, мюсюлманин-сунит, женен, без образование, доставчик на храна, с адрес в [населено място], [улица], № 270. Личните му данни са установени от декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 47).

Съставена е Евродак дактилоскопна карта № [банкова сметка] от 29.07.2024 г. (л. 49). Кандидатът е запознат срещу подпис на 29.07.2024 г. (л. 50) с указания относно реда за подаване на международна закрила, който ще следва, за правата и задълженията на чужденците, търсещи международна закрила, както и допълнение към нея (л. 41), както и информация за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ (л. 42). Запознат е още срещу подпис на същата дата и с информация за обработване на лични данни на чужденци, търсещи закрила (л. 44).

П. е и декларация за съгласие за събиране на информация (л. 46).

Изискано е становище от ДАНС по подадената молба, и с писмо вх. № М-14283от 10.09.2024 г. (л. 32) е дала отговор, че не възразява да бъде дадена закрила, в случай, че чужденеца отговаря на условията по ЗУБ.

На 29.07.2024 г. до А. Т. М. е изпратена и поканена за провеждане на интервю (л. 48).

На проведеното на 14.08.2024 г. интервю, за провеждането на което е съставен от протокол с рег. № УП6835/14.08.2024 г. (л. 33-36) с участието на преводач, кандидатът е заявил, че е напуснал С. през 2010 г. заминавайки легално за Л., като след престой от 9 г. на ливанска територия през 2019 г., когато брат му починал се върнал в С.. Твърди, че е бил заложен от режима и получил военно обучение три месеца, от където дезертирал и отново на 01.01.2019 г. напуска страната си по произход посока Л.. На 26.06.2024 г. е напуснал Л. нелегално и заминал за С. в [населено място], като на 01.07.2024 г. напуска С. за Турция отново нелегално и след престой от 9 дни на 10.07.2024 г. влиза на територията на Република България отново нелегално. Разказва, че е напуснал страната си заради войната и влошената обща обстановка там и поради това, че няма сигурност в С.. Разказва, че в С. условията на живот са много лоши и няма основни условия за нормален живот и че неговия дом е разрушен. Заявява, че е работил в строителството и като доставчик на храна. Споделя, че съпругата, майка му и един брат са в С.. Добавил е, че напуснал страната си по произход за да осигури повече пари на семейството си и да си намери по добра работа. Декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност

и изповяданата от него религия и не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С.. Декларира още, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход. Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с проблеми свързани с войната и влошената обща обстановка в С..

В административната преписка е налице заповед за налагана на ПАМ (л. 55), амбулаторен лист (л. 40) и формуляр за идентификация и оценка на нуждите (л. 38).

Със становище от младши експерт в отдел „ПМЗ- кв. В.“ до председателя на Държавна агенция за бежанците на Министерски съвет е направено предложение на чужденеца да му се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут (л. 19).

С оспореното в настоящото производство Решение № 11313/29.10.2024 г. председателя на ДАБ-МС, на основание чл. 75 , ал. 1, т. 2 и 4, вр. с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Т. М.. Приел е, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Счел е, че сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Според АО кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. АО е приел, че чужденеца не е имал проблеми от етнически, религиозен или политически характер.

Според решаващия орган, чужденецът не изтъква никакви лични опасения от преследване нито в страната си на произход – С., както и не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. АО е счел, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени, както и не са установени срещу него да са налице посегателства, чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване. Приел е, че в твърденията му не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова.

Не са заявени дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, както и други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в С., не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в държавата си произход. АО е приел, че чужденецът не е заявил наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход. От заявените в хода на административното производство факти и обстоятелства, АО е приел, че не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради

политическото му мнение и/или убеждение, както и липсват законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ, поради което искането в частта за предоставяне на статут на бежанец е отхвърлено като неоснователно.

Не са установени и основанията за закрила по чл. 9, ал. 1, т. 1-2 ЗУБ. Молбата е разгледана и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут при наличие на тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие, в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт в страната на произход на кандидата. Твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не е направил. Въз основа на заявеното от него, АО е направил извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. В тази връзка АО е приел, че бежанската история на чуждия гражданин не е подкрепена от доказателства в този смисъл.

На следващо място АО е направил извод, че А. Т. М. не е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на територията на С.. Спрямо сирийския гражданин не съществува и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства, поради което не са налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

След извършен анализ на информацията за обстановката в С., изложена в справка вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г. (л. 20) и справка вх. № ЦУ-1841/25.08.2024 г. (л. 28) изготвени от дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС, АО е приел, че не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

От справка с вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г. е установено, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира над 60% от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски зони, включително най-големите градове Д., Х., Х. и Х., са разположени в контролираната от правителството зона. Контролът се осъществява с помощта на различни вътрешни сили за сигурност, а свързаното с конфликт насилие е спорадично. Зоните под контрола на кюрдските Сирийски демократични сили (Syrian Democratic Forces, SDF) понастоящем включват големи части от провинциите Д. ал Зор, Р., Х. провинция Х., или общо около 25% от територията на С.. Същевременно, чрез партньорските си неправителствени организации ВКБООН предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсещи закрила лица и бежанци.

От справка с вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г. става ясно, че провинция Р. се намира в северната централна част на С. и има международна граница с Турция на север и граници на запад с провинция Х., на изток с Х. и Д. ал Зор, а на юг с Х. и Х..

Провинцията е разделена на три окръга, Р., Т. и Т. А.. Според анализ, публикуван от Института за Близкия изток (Middle East Institute, MEI) етническите араби, свързани с местните племена, формират 90% от населението на Р., а останалите 10% са други етнически групи, включително кюрди, туркмени, черкези и арменци. По-голямата част от арабското население на Р. са мюсюлмани-сунити, а по-голямата част от населението и ресурсите на провинцията се намират в райони, контролирани от Сирийските демократични сили (SDF). Р. е първата провинция, която сирийското правителство губи напълно, а в края на декември 2013 г. организацията "Ислямска държава" (ИД) поема контрола над града. На 29 юни 2014 г. ИД обявява съществуването на "халифат" със столица в [населено място]. Към края на 2016 г. международните коалиционни сили започват офанзива срещу ИД в Р. и през 2017 г. провинцията преминава под контрола на Сирийските демократични сили (SDF). След воденото от Турция нахлуване в Североизточна С. през октомври 2019 г. Сирийската национална армия (SNA), заедно с турските въоръжени сили, започват да контролират т. нар. "безопасна зона", установена между Т. А. (провинция Р.) и Р. ал А. (провинция Х.). През декември 2019 г. руски войски се разполагат в Р. след споразумение със SDF, за да гарантират безопасността след напускането на американските сили. Русия, в сътрудничество с официалното сирийско правителство, също така разполага сили до язовира "Т.", разположен на река Е., западно от [населено място]. През референтния период кюрдските Сирийски демократични сили и Отряди за защита на народа (SDF/YPG) контролират около половината от територията на провинция Р., включително едноименната столица. Сирийската национална армия (SNA) действа в зоната на операция "Извор на мира", в северната част на провинцията под турски контрол. Официалният сирийски режим и неговите съюзници контролират южните части на провинцията, като силите на А. получават разрешение от SDF да преминават между контролираните от тях територии и тези, които се намират под кюрдски контрол. Правителствените войски, съвместно с руските сили, поддържат присъствие по сирийско-турската граница и по фронтовите линии между контролираните от кюрдите и контролираните от Турция райони. Руските сили присъстват в контролираните от правителството на А. региони на провинция Р. и в ограничена степен в зоните под контрол на SDF. Ирански позиции са разположени по линията на контакт между териториите, контролирани от SDF, и тези, държани от правителството на А., а групировката "Ислямска държава" (ИД) има присъствие в контролираните от официалния режим южни зони на провинция Р.. Градът все още бавно се възстановява от разрушенията, причинени от битката, довела до поражението на ИД през октомври 2017 г., като много сгради остават сериозно повредени. Според местен жител голям брой сгради са възстановени след 2017 г., но оттогава усилията за реконструкция се забавят, поради обезценяването на сирийската лира. По отношение на ситуацията със сигурността, през периода 1 август 2022 г. - 28 юли 2023 г. в провинция Р. са регистрирани 751 инцидента със сигурността, от които 125 са определени като "битки", 450 са "експлозии/дистанционно насилие", а 176 инцидента са "насилие срещу цивилни". Инциденти със сигурността са регистрирани във всички окръзи на провинцията, като най-високият брой (436, 48 от които "насилие срещу цивилни") е документиран в окръг Т. А.. През 2021 г. Сирийската мрежа за човешки права (Syrian Network for Human Rights, SNHR) регистрира 84 смъртни случая на цивилни в провинция Р., а през 2022 г. докладваните цивилни жертви са 27. В периода август 2022 г. - юли 2023 г. същата организация документира 20 смъртни случая на цивилни

лица, а в периода август - ноември 2023 г. жертвата е една. Към м.май 2022 г. в провинция Р. пребивават 159 827 вътрешно разселени лица, 108 302 от които се намират в едноименния окръг.

С оглед на съдържащата се информация в посочените справки, АО е приел, че не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. От анализа на цитираната информация, АО е заключил, че въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Атаките от страна на действащите в някои райони опозиционни групировки са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. АО е заключил, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, като съществуващото насилие на места не е безогледно и чужденецът може да се ползва от вътрешна закрила от държавата си на произход на части от територията, на която ситуацията е относително стабилна. АО е приел, че въпреки наличието на нестабилност по отношение на сигурността в части от [населено място], нивото на безогледно насилие в конкретното населено място не е изключително.

С оглед на така установеното в представените справки, АО е направил е извод, че за А. Т. М., като алтернатива на възможността да се завърне в мястото и района му на постоянно местожителство, е и възможността да се установи в множество от зоните на страната, в които не е налице безогледно насилие, контролираните от правителствените сили, включително най-големите градове Д., Х. и Х., или контролираните от кюрдските сили големи части от провинциите Д. А., Р., Х. и части от провинция Х..

От изложеното АО заключил, че за А. Т. М. не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е приел за неоснователно.

На последно място в АА е прието, че по отношение на чуждия гражданин се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. За него липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България, както и не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като той не се позовава на причини от хуманитарен характер, поради което искането и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е отхвърлено като неоснователно.

Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 07.11.2024 г., а жалбата срещу него е подадена до Административен съд София – град на 19.11.2024 г.

Като част от административната преписка са представени справка вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г. (л. 28) и справка вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г. (л. 20) от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, по отношение на Сирийската арабска република относно актуалната политическа и икономическа обстановка, състояние на сигурността в провинциите Идлиб, Р., Х. и Х., както и какви въоръжени групировки

действат в посочените райони.

В хода по делото са представени доказателства относно променената общественно-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А., а именно актуална справка вх. № ЦУ-0220/14.01.2025 г.

(л. 83) от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС по отношение на С. относно актуална политическа и икономическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон.

Изложеното определя спора като материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от с.з., като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. Наличието и основателността на опасенията следва да се

преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

В настоящия случай правилно административният орган е преценил, че при проведеното с жалбоподателя интервю не се установява спрямо него да е било осъществено визираното в чл. 8, ал. 1 ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а и самият той не е заявил конкретни обстоятелства, въз основа на които да може да се направи извод за опасение от преследване, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Ето защо преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, са напълно обосновани. М. А. Т. изрично не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел никакви действия, които да са релевантни на преследване. Такива заплахи не са били отправяни и към семейството му. Основният мотив, който кандидатът за закрила изтъква за напускането на С. с проблеми свързани с войната и влошената обща обстановка в С..

В случая не се установява на оспорващия да са били нарушени основни човешки права до такава степен тежки по своето естество или повтораемост за да се приеме, че е налице преследване по смисъла на относимите правни норми. Освен това, принадлежността към определена социална група, сама по себе си не е достатъчно основание за да се приеме, че е налице преследване на дадено лице, а оттам и да се предостави статут на бежанец на това лице.

В действителност жалбоподателят не е бил заплашван, върху него не е било оказвано насилие, не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти, в т.ч. и по етнически или религиозни причини в С.. Член на неговото семейство няма признат в Република България статут на бежанец, което изключва възможността да му се предостави деривативен такъв статут съгласно чл. 8, ал. 9 ЗУБ. При това положение изводът на административния орган за неоснователност на искането на А. Т. М. за предоставяне на статут на бежанец се явява законосъобразен.

На следващо място, правилно е прието, че в случая не са налице и материалноправните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9,

ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

От представената актуална справка с вх. № ЦУ-0220/14.01.2025 г. (л. 83) изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС по отношение на С. относно актуална политическа и икономическа обстановка след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (Hayat Tahrir al-Sham, HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и Идлиб, започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А. (Х.), втория по големина град в страната, на 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д., а същия ден президентът Б. А. напуска страната. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник Al Watan съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в центровете в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т.. В справката е посочено още, че към 29 декември 2024 г. 94 от общо 114-те подкрепяни от Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27 ноември 2024 г. насам 58 500 души са се свързали

с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода 8-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 119 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Дараа (20%) . Видно от справката още в бюлетин на ВКБООН от 2 януари 2025 г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. Тези данни се основават на публични изявления за приемащите страни, контакти с имиграционните служби от вътрешността на С., както и на граничен мониторинг, извършван от ВКБООН и партньорски организации. По отношение на официалните изявления, на 30 декември 2024 г. Турция съобщава, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024 г. насам. На 7 януари 2025 г. международните полети от летището в Д. са възобновени за първи път след падането на режима на Б. А., съобщава електронното издание на британския вестник The Guardian. Възобновяването включва първия директен полет от катарската столица Доха от 13 години насам, който е посрещнат в празнична атмосфера в залата за пристигащи пътници. В началото на януари 2025 г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025 г., позволява определени транзакции с държавни институции, включително болници, читалища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със свързани с "Х. Т. ал Ш." (HTS) организации в цяла С.. Въпреки че санкции не са отменени, лицензът също така позволява транзакции, свързани с продажбата, доставката, съхранението или даряването на енергия, включително петрол и електричество, към или в С.. Той също така позволява лични трансфери и определени дейности, свързани с енергията, в подкрепа на усилията за възстановяване. След премахването на санкциите Катар обявява, че ще помогне за финансирането на 400-процентно увеличение на заплатите в публичния сектор, обещано от сирийското временно правителство.

Тук следва да бъде посочено, че на основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетата по делото справка е изготвена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представлява официален свидетелстващ документ и обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с нея, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

На следващо място, съдът следва да отбележи, че на заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

- определят като историческа възможност за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..
- независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни

граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

- призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

- подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С.. Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН. На конференцията през 2024 г. донорите се ангажираха да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също като „Глобална Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г.

В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението на страната, а издадоха шестмесечно освобождаване за трансакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични парични преводи. На 04.01. 2025 г. германският външен министър А. Бербок пътува до С. за еднократна визита с френския си колега от името на ЕС и се среща с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Бербок заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа.

Гореописаните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно известно (източници – новини на сайта на БНТ, периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликуват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл. 46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Я. е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С..

Решението на председателя на ДАБ към МС е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност

и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК във връзка чл. 144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Т. М., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 11313/29.10.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.